

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 18 marca 2026 r.

Poz. 1227

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.48.2026.PB WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 17 marca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały nr XXII/136/26 Rady Miasta Sejny z dnia 13 lutego 2026 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Sejny.

UZASADNIENIE

W dniu 13 lutego 2026 r. Rada Miasta Sejny podjęła uchwałę nr XXII/136/26 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Sejny. Przedmiotowa uchwała, której załącznik stanowi Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Sejny, zwany w dalszej części „Regulaminem”, wpłynęła do organu nadzoru dnia 16 lutego 2026 r. i z urzędu została poddana kontroli legalności. Analiza jej treści wykazała, iż uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, polegającym na niewypełnieniu delegacji ustawowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), bądź jej przekroczeniu oraz w sprzeczności z postanowieniami rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. z 2021 r. poz. 906), a także z naruszeniem art. 2 Konstytucji RP.

W związku z powyższym organ nadzoru w dniu 12 marca 2026 r. wszczął postępowanie nadzorcze, celem wyeliminowania uchwały z obrotu prawnego. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), dalej jako „u.c.p.g”, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

- a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,
- b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego

- i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,
- c) uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
- d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
- b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;
- 2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony)
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Niezależnie od powyższego, rada może zawrzeć w regulaminie unormowania określone przez ustawodawcę w art. 4 ust. 2a u.c.p.g.

Przechodząc do analizy przedmiotowej sprawy, należy podkreślić, że organ stanowiący Miasta Sejny upoważniony został na mocy ww. przepisów ustawy do ustalenia w uchwalanym regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie ściśle określonym w ustawie. Uchwała o przedmiotowej materii stanowi akt prawa miejscowego (art. 4 ust. 1 u.c.p.g.) co oznacza, że regulamin ten winien kompleksowo regulować materię wskazaną przez ustawodawcę, a brak któregoś z wyszczególnionych ustawą elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 9 lipca 2020 r. sygn. akt II SA/GI 22/20).

W pierwszej kolejności odnieść należy się do § 2 Regulaminu, w którym Rada Miasta Sejny wprowadziła obowiązek selektywnego zbierania wymienionych tam odpadów, np.:

- niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, z zastrzeżeniem pkt 2 – 13 (§ 2 ust. 1 pkt 1 Regulaminu);
- odpadów budowlanych i rozbiórkowych (§ 2 ust. 1 pkt 6 Regulaminu);
- szkła, w tym bezbarwnego oraz szkła kolorowego (§ 2 ust. 1 pkt 8 Regulaminu);
- papieru i tektury (§ 2 ust. 1 pkt 9 Regulaminu);
- opakowań wielomateriałowych, w tym z tworzyw sztucznych i metali (§ 2 ust. 1 pkt 10 Regulaminu).

W ocenie organu nadzoru regulacja § 2 ust. 1 Regulaminu jest wewnętrznie sprzeczna, z tym co postanowiła rada w § 2 ust. 1 pkt 1. Z jednej strony przepis ten zobowiązuje do selektywnego zbierania odpadów, z drugiej natomiast wskazuje, że jedną z tych frakcji są niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne. Zastosowane przy tym określenie „z zastrzeżeniem pkt 2-13” jest skrótem myślowym, który może stwarzać wątpliwości interpretacyjne u adresatów tej normy prawnej. Ponadto treść § 2 ust. 1 pkt 1 Regulaminu narusza ogólną zasadę wynikającą z art. 23 ust. 1 ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), zgodnie z którą odpady są zbierane w sposób selektywny. Wskazane regulacje Regulaminu w ocenie organu nadzoru są niespójne i wprowadzają wyjątki od ustalonego ustawą generalnego obowiązku selektywnego zbierania odpadów (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 1 grudnia 2020 r. sygn. akt IV SA/Wa 1330/20).

Kolejno zwrócić należy uwagę na rodzaj odpadów wskazany w § 2 ust. 1 pkt 6 Regulaminu. W przepisie tym Rada zobowiązała właścicieli nieruchomości do selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Następnie w § 14 ust. 1 pkt 5 Regulaminu postanowiono o ograniczeniu ich ilości, bez jednoznacznego wskazania sposobu pozbywania się tych odpadów. Na marginesie wskazać należy, że stanowienie o ograniczaniu ilości tego rodzaju odpadu wynika z art. 6r ust. 3 u.c.p.g., a zatem materia ta nie może być przedmiotem regulacji Regulaminu, którego podstawą jest inna norma prawna (szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów).

Odnosząc się więc do podstawy prawnej podjęcia Regulaminu zauważyć należy, że regulamin powinien określać wymagania co do odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych (art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b) u.c.p.g.).

Zaznaczyć w tym miejscu wypada, że pojęcie „odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych” nie jest tożsame z pojęciem „odpadów budowlanych i rozbiórkowych”. Ma to istotne znaczenie ze względu na sposób postępowania z tymi odpadami, regulowany odmiennymi normami prawnymi (vide: art. 1a i 1b ust. 2 u.c.p.g. oraz art. 3 ust. 1 pkt 6a i 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.)

Konkludując, w ocenie organu nadzoru, Rada Miasta Sejny dokonała modyfikacji przepisu ustawowego przy czym nie wypełniła prawidłowo delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b) u.c.p.g. Stanowiąc dodatkowo o ograniczeniach ilości ww. odpadów przekroczyła także ww. delegację ustawową. Powyższe należy zakwalifikować jako istotne naruszenie ww. prawa.

Kolejno zauważyć należy, że rada w § 2 ust. 4 i 6 Regulaminu wprowadziła zakazy: umieszczania w pojemnikach lub workach na odpady komunalne odpadów pochodzących z działalności gospodarczej, w tym odpadów niebezpiecznych oraz zbierania i gromadzenia śniegu i lodu w tych pojemnikach.

W ocenie organu nadzoru powyższe stanowi przekroczenie delegacji ustawowej. Przepis art. 4 ust. 2 u.c.p.g. bowiem nie upoważnia rady do formułowania w regulaminie określonych zakazów, a jedynie do określenia wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Poza tym, tak sformułowana regulacja pozostaje w sprzeczności z art. 5 ust. 1 pkt 3b u.c.p.g., który nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek zapewnienia utrzymania czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na tej nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i z przepisami odrębnymi. Tym samym rada nie posiada uprawnień do stanowienia w tej materii (por. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 18 maja 2021 r. sygn. akt II SA/Bk 355/21; wyrok WSA w Lublinie z dnia 22 kwietnia 2021 r. sygn. akt II SA/Lu 63/21; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 2 sierpnia 2022 r. sygn. akt II SA/Rz 204/22).

W § 3 Regulaminu rada zobowiązała właścicieli nieruchomości znajdujących się na terenie miasta Sejny do utrzymania czystości i porządku na chodnikach położonych wzdłuż nieruchomości poprzez usuwanie z tego chodnika błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń w następujący sposób:

1. odgarnianie śniegu i błota pośniegowego należy dokonywać w miejsce niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszych, pojazdów oraz nieutrudniające spływu wody do kanalizacji deszczowej;
2. usuwanie śliskości powinno odbyć się na bieżąco;
3. usuwanie błota śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń powinno odbywać się na bieżąco;
4. zabrania się usuwania błota, śniegu, lodu, i innych zanieczyszczeń z chodników na jezdnię i do kratek kanalizacji deszczowej.

Podkreślenia wymaga, że obowiązki nakładane na właścicieli nieruchomości sąsiadujących bezpośrednio z chodnikami wynikają nie z regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, ale wprost z art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. Zgodnie z tym przepisem właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; a przy tym właściciele nieruchomości nie są obowiązani do uprzątnięcia chodników, na których jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych.

W związku z powyższym taka treść przywołanego § 3 Regulaminu została uregulowana bez upoważnienia ustawowego, a także modyfikuje art. 5 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g. (por. wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2022 r. sygn. akt III OSK 4830/21).

Dodatkowo wskazać należy, że lokalny prawodawca nie został upoważniony na mocy art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. do określenia częstotliwości wykonywania tych obowiązków. Regulamin może jedynie określać obowiązek uprzątnięcia wskazanych zanieczyszczeń, brak jest natomiast upoważnienia do określania czasookresu jego wykonania (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 lipca 2020 r. sygn. akt IV SA/Po 1087/19).

Kolejno w § 4 ust. 1 pkt 1 Regulaminu rada dopuściła mycie pojazdów samochodowych poza myjniami samochodowymi pod warunkiem mycia jedynie nadwozia samochodu oraz w ust. 2 tej jednostki redakcyjnej – naprawę pojazdów samochodowych poza warsztatami naprawczymi pod warunkiem wykonywania drobnych napraw w miejscach do tego celu wyznaczonych.

Jak wskazał WSA w Kielcach w wyroku z dnia 13 listopada 2024 r. sygn. akt II SA/Ke 403/24 „Przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d u.c.p.g. upoważnia radę gminy do określenia w regulaminie zasad, tj. warunków, jakie muszą być spełnione, żeby mycie pojazdów samochodowych poza myjniami było dopuszczalne. Chodzi tu przede wszystkim o warunki zapewniające zgodne z ustawą odprowadzanie nieczystości powstałych w wyniku mycia i naprawy pojazdów. Oznacza to, że organ uchwałodawczy nie może w regulaminie ograniczać możliwości mycia pojazdów tylko do nadwozia. Takie normy ograniczają w sposób nieuprawniony prawo własności podmiotów objętych postanowieniami regulaminu, a także zakres dozwolonych zachowań. Posłużenie się w akcie prawa miejscowego pojęciem nadwozia może poza tym rodzić problemy interpretacyjne (por. wyrok NSA z 8 maja 2024 r., sygn. III OSK 1804/22)”.

Dalej ten sam Sąd kontynuuje, że w przedmiotowej ustawie brak jest również norm, z których wynikałoby upoważnienie dla lokalnego prawodawcy do regulacji, że naprawa pojazdów samochodowych poza warsztatami samochodowymi może odbywać się wyłącznie w zakresie obejmującym drobne naprawy własnych samochodów. Norma ta ogranicza w sposób prawem nieuzasadniony prawo własności, ograniczając zakres korzystania z nieruchomości, a także zakres przedmiotowych dozwolonych zachowań stanowiąc w sposób niejasny o zakresie napraw obejmujących drobne naprawy własnych samochodów (por. wyrok NSA z 27 czerwca 2017 r., sygn. II OSK 2873/15) – cyt. za wyrokiem II SA/Ke 403/24 z dnia 13 listopada 2024 r.

W rozdziale 3 Regulaminu (§ 6 - § 11) określono rodzaje i minimalną pojemność pojemników lub worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych oraz warunki rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Zwrócić należy uwagę, że wskazane tu minimalne pojemności pojemników uzależniono od liczby osób korzystających z pojemnika. Z kolei w § 12 ust. 1 Regulaminu postanowiono, że przepisy powyższe (§ 6 - § 11) stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy na danej nieruchomości z pojemnika korzysta większa liczba osób niż zostało określone w tych przepisach. Niezrozumiałym jest więc uzależnianie minimalnej pojemności pojemnika od liczby osób z niego korzystających, skoro nie ma to zastosowania w rzeczywistości.

Zaakcentować w tym miejscu wypada, że akt prawa miejscowego, jakim jest kwestionowany Regulamin powinien zawierać normy czytelne, jednoznaczne, nie budzące wątpliwości interpretacyjnych. Przepis prawa miejscowego musi być na tyle precyzyjny, aby wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów. Zdaniem organu nadzoru, analizowana uchwała nie czyni zadość powyższym wymaganiom.

Niezgodne z u.c.p.g. są także postanowienia § 13 Regulaminu. O ile w tytule rozdziału (rozdział 4) postanowiono o częstotliwości i sposobach „pozbywania się odpadów”, tak w jednostkach redakcyjnych temu poświęconych, wskazano minimalną częstotliwość odbioru odpadów.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 listopada 2021 r. sygn. akt III OSK 4503/21 wskazał, iż na gruncie u.c.p.g. mamy do czynienia z dualizmem normatywnym w zakresie instytucji odbierania odpadów. Dokonując systemowej wykładni pojęcia odbiór odpadów i pozbywanie się odpadów NSA wyjaśnił, że powyższe należy rozróżniać biorąc pod uwagę adresata normy. A zatem stosownie do treści art. 4 ust. 2 pkt 3 u.c.p.g. regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie powinien określać szczegółowe zasady dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów, zaś uchwała podejmowana na podstawie art. 6r ust. 3 u.c.p.g. ma określać częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości. Zakresy obu tych upoważnień są zatem rozłączne, tj. nie mogą się pokrywać.

Odnosząc się do ww. orzeczenia NSA w kontekście analizowanej uchwały wskazać należy, że stanowiąc o częstotliwości odbioru odpadów Rada Miasta Sejny przekroczyła delegację ustawową, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Analizując § 13 Regulaminu uwagę organu nadzoru przykuwa także regulacja przyjęta w ust. 3. Rada wskazała tu „minimalną częstotliwość odbioru odpadów nie podlegających segregacji od właścicieli nieruchomości zamieszkanymi”, wskazując frakcje takie jak: meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte opony, przeterminowane leki, chemikalia, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady niekwalifikujące się do odpadów medycznych (w szczególności igły i strzykawki), podczas gdy ww. frakcje odpadów, zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 7 Regulaminu należy zbierać w sposób selektywny. Powyższe wykazuje kolejną nieścisłość treści zawartych w kwestionowanym akcie.

Istotnie naruszający prawo w ocenie organu nadzoru jest także § 13 ust. 9 Regulaminu. Rada postanowiła tu, że „W przypadku organizowania imprez masowych lub zgromadzeń publicznych organizator zobowiązany jest do usunięcia odpadów zgromadzonych w trakcie trwania imprezy (z terenów imprezy oraz terenów przyległych, jeśli zostały zanieczyszczone w wyniku wydarzenia) i uporządkowania terenu bezpośrednio po jej zakończeniu, nie później niż w ciągu 24 godzin”.

Zdaniem organu nadzoru art. 4 u.c.p.g. nie daje podstaw do uchwalenia w regulaminie przepisów dotyczących utrzymania czystości w związku ze szczególną sytuacją, jaką jest impreza masowa lub zgromadzenie publiczne. Należy zwrócić uwagę, że art. 4 ust. 2 u.c.p.g. zawiera zamknięty katalog zagadnień, które powinna regulować uchwała w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Analiza wskazanego przepisu nie daje natomiast podstaw do objęcia swoim przedmiotem kwestii związanych z porządkiem i czystością na imprezach publicznych. Zauważyć przy tym wypada, że odpowiednie regulacje w tym zakresie zawiera ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. 2023 poz. 616) – por. wyrok NSA z dnia 26 marca 2025 r. sygn. akt III OSK 5544/21; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 lipca 2020 r. sygn. akt IV SA/Po 1087/19.

Ponadto adresatem obowiązków dotyczących utrzymania czystości i porządku na obszarze gminy określonych w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 u.c.p.g. są zasadniczo właściciele nieruchomości, a takim nie jest organizator imprezy masowej.

Nie można pozostawić także bez komentarza § 18 ust. 3 Regulaminu, w którym postanowiono, że właściciel lub opiekun psa zobowiązany jest do wyprowadzania psa na smyczy na terenach przeznaczonych do użytku publicznego, a psy ras uznanych za agresywne lub zachowujące się w sposób agresywny mogą być wyprowadzane wyłącznie na smyczy i w kagańcu przez osoby dorosłe.

Podzielając stanowisko wyrażone w wyroku WSA w Bydgoszczy z dnia 4 lipca 2018 r. sygn. akt II SA/Bd 103/18 wskazać należy, że „Generalny nakaz wyprowadzania psów na smyczy (a w określonych przypadkach również w kagańcu), niezależnie od jego cech i innych uwarunkowań (w tym choroby) może zatem w określonych sytuacjach prowadzić do działań niehumanitarnych. Dodać również trzeba, że wszelkie ograniczenia praw jednostki, także ograniczenia uprawnień właściciela psa bądź nałożenie na niego dodatkowych obowiązków, muszą być wprowadzane z poszanowaniem zasady proporcjonalności. W konsekwencji należy stwierdzić, że postanowienia regulaminu nie pozwalające na uwzględnienie specyficznych sytuacji i tym samym niekiedy nadmierne, w rezultacie prowadzące do sankcji karnych, mogą tę zasadę naruszać, tym bardziej, gdy nakazane regulaminem środki ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia mogą być uznane za bardziej rygorystyczne niż środki przewidziane ustawami i innymi aktami prawa miejscowego” (por. także wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2022 r. sygn. akt III OSK 5710/21).

W ocenie organu nadzoru Rada Miasta Sejny nie sprostała także wymaganiom art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g. Ustawodawca zobowiązał bowiem, by w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy rada określiła szczegółowe wymagania w zakresie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach.

Wypełniając powyższą normę rada postanowiła: na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej zwierzęta gospodarskie mogą być utrzymywane pod warunkiem niedopuszczania do zanieczyszczenia terenu nieruchomości oraz niewyprowadzania zwierząt poza teren, do którego posiadacz zwierzęcia posiada tytuł prawny (§ 19 Regulaminu).

W orzecznictwie podkreśla się, że celem upoważnienia ustawowego zawartego w powołanym wyżej przepisie u.c.p.g, było zobligowanie organu stanowiącego gminy do uregulowania zarówno wymagań dotyczących utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, jak również określenia zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Kwestie te nie są bowiem wobec siebie alternatywne, o czym świadczy użyty w tym przepisie zwrot "w tym także". Oznacza to, że w przyznanym radzie gminy upoważnieniu, mieści się zarówno określenie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich, na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, jak również wskazanie obszarów lub nieruchomości, wyłączonych z możliwości utrzymywania zwierząt gospodarskich. Dopiero, zawarcie tych dwóch kwestii będzie czyniło zadość normie, wynikającej ze wspomnianego powyżej, przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku na terenie gminy (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 5 marca 2020 r. sygn. akt II SA/Łd 4/20; wyrok NSA z 21 czerwca 2017 r. sygn. akt II OSK 991/17).

Końcowo należy odnieść się do § 2 ust. 2 i 3 kwestionowanej uchwały nr XXII/136/26 z dnia 13 lutego 2026 r., w których postanowiono o utracie mocy uchwał zmieniających.

Zauważyć należy, że uchwały zmieniające wprowadzały zmiany do uchwały pierwotnej, tj. XX/142/20 z dnia 17 czerwca 2020 r. i skonsumowały się w dniu ich wejścia w życie. Uchwały nowelizująca bowiem mają charakter wyłącznie jednorazowy. Tracą swą wartość normatywną w momencie ich wejścia w życie. Jeśli więc organ prawodawczy jest zainteresowany dokonaniem zmian w przepisach zmienionych mocą dokonanych nowelizacji, może to uczynić wyłącznie poprzez ponowną zmianę lub uchylene przepisów uchwały pierwotnej.

Powyższe ma istotne znaczenie z punktu stosowania zasady prawidłowej legislacji (art. 2 Konstytucji RP), której wagę niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. Zasada prawidłowej legislacji została bowiem ukształtowana jako „system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym” (K. Działocha, T. Zalański, Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa, Przegląd Legislacyjny rok 2006, nr 3, s. 6-7). Akcentowane naruszenie § 2 ust. 2 i 3 uchwały nr XXII/136/26 Rady Miasta Sejny godzi w „rudymtarne kanony techniki prawodawczej” (por. postanowienie TK z dnia 27 kwietnia 2004 r., P 16/03).

Podsumowując całokształt omówionych naruszeń prawa, zachodzi konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały nr XXII/136/26 Rady Miasta Sejny z dnia 13 lutego 2026 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Sejny, w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Urszula Matusiewicz-Jasińska